

Sygnatura akt: XI GC 544/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko C. A. C., (...) spółka jawna w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej C. A. C., (...) spółka jawna w S. na rzecz powoda M. S. kwotę 50.663 (pięćdziesiąt tysięcy sześćset sześćdziesiąt trzy) złote i 95 (dziewięćdziesiąt pięć) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat:

- 3.511 (trzy tysiące pięćset jedenaście) złotych i 89 (osiemdziesiąt dziewięć) groszy od dnia 29 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty;

- 7.721 (siedem tysięcy siedemset dwadzieścia jeden) złotych i 33 (trzydzieści trzy) grosze od dnia 12 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;

- 10.556 (dziesięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt sześć) złotych i 48 (czterdzieści osiem) groszy od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 14.981 (czternaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt jeden) złotych i 40 (czterdzieści) groszy od dnia 30 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 13.216 (trzynaście tysięcy dwieście szesnaście) złotych i 35 (trzydzieści pięć) groszy od dnia 23 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;

- 676 (sześćset siedemdziesiąt sześć) złotych i 50 (pięćdziesiąt) groszy od dnia 12 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.124 (sześć tysięcy sto dwadzieścia cztery) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 544/16

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Powód M. S. złożył pozew przeciwko (...) spółka jawna w S.. Zażądał od pozwanej zapłaty kwoty 52.635,99 złotych z odsetkami ustawowymi od kwot i dat wskazanych w pozwie. Powód zażądał również od pozwanej zasądzenia kosztów procesu. W piśmie wskazano, że powód świadczył na rzecz spółki usługi na podstawie umowy zlecenia, za wykonanie prac przez powoda pozwana spółka nie zapłaciła.

Nakazem zapłaty z dnia 23 grudnia 2014 roku uwzględniono roszczenie powoda (karta 27).

Pismem z dnia 7 stycznia 2016 roku (karta 29) powód ograniczył żądanie pozwu albowiem pozwana zapłaciła kwotę 2.500 złotych tytułując polecenie zapłaty sformułowaniem „F. (...) zapłata częściowa”. Wierzyciel wyjaśnił sposób zaliczenia przedmiotowej kwoty wskazując, że pokrywa ona należność odsetkową od przedmiotowej faktury oraz w części kwotę objętą fakturą, zatem w tym zakresie zażądał zapłaty kwoty 3.511,89 złotych z odsetkami od dnia 29 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, pozew zaś w zakresie przedmiotowej płatności zawierał żądanie zapłaty kwoty 5.483,93 złotych od dnia 10 listopada 2014 roku do dnia zapłaty, na poczet należności odsetkowej zaliczono kwotę 527,96 złotych.

Wobec powyższego postanowieniem z dnia 18 stycznia 2016 roku (karta 34) nakaz zapłaty uchylono w części i zwrócono powodowi kwotę tytułem częściowej opłaty od pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (karta 48) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. W piśmie wskazano, że strony nie zawarły skutecznie umowy najmu, ponadto za spółkę działały osoby nieupoważnione do reprezentowania spółki. Dalej wskazano że faktury to wyłącznie dokumenty księgowe oraz zawarto wyjaśnienie zasad stosowania normy art. 6 k.c.

Powód wskazał, że wcześniejsze kontrakty realizowane były jak przedmiotowy a jednocześnie pozwana wywiązywała się z tych kontraktów. Ani wcześniejsze ani przedmiotowe faktury nie zostały zwrócone. Wcześniejsze faktury pozwana płaciła. Co więcej, faktury zapłacone były podpisane przez te same osoby, co faktury sporne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka jawna w S. korzystała z usług świadczonych przez M. S.. Spółka zawarła umowę z M. S.. Umowa wykonywana była w 2014 i 2015 roku, dotyczyła wykonania prac ziemnych i świadczeniu usług sprzętowych. Czynności te polegały na wynajęciu przez M. S. – spółce, sprzętu budowlanego w postaci koparki i wywrotki, wraz z operatorami tych maszyn. Prace wykonywane były w związku z budową sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej w gminie D..

Prace przez operatorów maszyn wykonywane były zgodnie z poleceniem osób odpowiedzialnych na terenie budowy. Kartę godzin pracy maszyn i operatorów podpisywał kierownik budowy. Każdy operator maszyny budowlanej miał dokument najmu, który również podpisywał kierownik budowy, on wyznaczał operatorowi maszyny front robót. Operator wpisywał liczbę godzin, miejsce pracy a upoważniony pracownik podpisywał ten dokument. Część wynagrodzenia M. S. za świadczone usługi została zapłacona. W stosunku do tych zapłaconych robót procedura wyglądała w taki sam sposób.

M. S. zbierał dokumenty od operatorów za okres dwa tygodnie do jednego miesiąca i na ich podstawie wystawiał spółce faktury. Wszystkie faktury zawsze osobiście zawoził do siedziby spółki i żadna faktura nie została mu zwrócona. Wraz z fakturą zostawiał również w spółce dokument najmu. Spółka po podpisaniu faktur odsyłała je M. S. pocztą.

M. S. również wcześniej wynajmował spółce (...) sprzęt budowlany, świadczył na jej rzecz usługi w postaci prac ziemnych. Przedmiotowe umowy zawierał z F. C., obrót dokumentów był tożsamy jak wyżej opisany. F. C. niekiedy wypłacał M. S. gotówką zapłatę za zlecone przez spółkę prace.

Spółka (...) nie zapłaciła częściowo za fakturę numer (...) z dnia 10 października 2014 roku na kwotę 5.483,93 złotych. W dniu 28 grudnia 2015 roku na poczet wymienionej faktury zapłaciła kwotę 2.500 złotych. Nie zapłacono za fakturę numer (...) z dnia 17 października 2014 roku na kwotę 7.721,33 złotych, numer (...) z dnia 31 października 2014 roku na

kwotę 10.556,48 złotych, numer (...) z dnia 29 listopada 2014 roku na kwotę 14.981,40 złotych, numer (...) z dnia 29 listopada 2014 roku na kwotę 14.981,40 złotych, numer (...) z dnia 23 grudnia 2014 roku na kwotę 13.216,35 złotych, numer 2/01/2015 z dnia 12 stycznia 2015 roku na kwotę 676,50 złotych.

Spółka (...) zapłaciła w całości za faktury (...) na kwotę 34.126,35 złotych z dnia 31 stycznia 2015 roku, numer (...) z dnia 28 lutego 2015 roku na kwotę 32.106,08 złotych, numer (...) z dnia 30 kwietnia 2015 roku na kwotę 29.689,13 złotych.

Spółka nigdy nie kwestionowała jakości, ilości i ceny wykonanych prac na jej rzecz przez M. S..

Wierzyciel wzywał dłużnika do zapłaty. Wezwania pozostały bez odpowiedzi.

Dowód:

- faktury, karta 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 69-71;

- dowód zapłaty, karta 12, 19;

- wezwania do zapłaty, karta 20-22;

- dowód zapłaty, karta 33;

- zeznania świadka T. D., karta 58 – 59;

- zeznania powoda M. S., karta 74-75;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zdaniem sądu strony zawarły umowę o świadczenie usług. Powód dysponował maszynami budowlanymi – koparką i wywrotką, a z usług w postaci wykonywania prac ziemnych korzystała pozwana spółka. Zgodnie z normą art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Zgodnie z art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Zdaniem sądu, mimo treści sprzeciwu umowa została zawarta, obrót dokumentów między przedsiębiorcami, zarówno w zakresie faktur opłaconych jak i nieopłaconych, był taki sam.

W zakresie sposobu obrotu dokumentów, zasad ich wystawiania, wysyłania, obliczania odpowiednich kwot pozwana spółka nie podniosła konkretnych zarzutów poza wskazaniem, że nie były one podpisane przez osoby do tego upoważnione. W tym zakresie powód złożył materiał dowodowy w postaci faktur i dowodów przelewu, z których to dokumentów wynika, że w przypadku poprzednich zleceń obrót dokumentów wyglądał w ten sam sposób, faktury były przez spółkę przyjmowane, podpisywane przez te same osoby, które podpisały faktury przedmiotowe, na fakturach przybijano pieczęcie pozwanej spółki. Ani wcześniejszych, ani przedmiotowych faktur pozwana spółka nie odsyłała. Przyjąć zatem należy, okoliczności tej pozwana nie kwestionowała, że księgowała te faktury.

Jeśli chodzi o fakt świadczenia wyżej opisanych usług, ich ilości i jakości oraz wartości kwotowej strona pozwana nie złożyła żadnych zarzutów. Stosownie zaś do treści art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Jednocześnie powód złożyła jasne spójne i logiczne zeznania potwierdzające tak ilość godzin, w których maszyna powoda pracowała na rzecz pozwanej spółki. Z treści dokumentów wynika stawka godzinowa przyjęta przez strony za pracę powoda. Pozwana nie zaprzeczyła faktowi otrzymania od powoda faktur, ani nie wskazała, że zwróciła

je powodowi bez księgowania. Powód faktycznie nie złożył kart pracy stanowiących podstawę wyliczenia swojego wynagrodzenia. Z jego zeznań, którym nie zaprzeczyła strona pozwana, wynika, że dokumenty te wysłał pozwanej, ta zaś po weryfikacji kart pracy maszyn i operatorów sprawdzała fakturę i podpisywała ją. Dokumenty te zatem zatrzymała strona pozwana. Skoro nie kwestionowała treści faktur wystawionych w oparciu o te dokumenty, nie było potrzeby ich przedkładania. Strona pozwana nie wskazała, że nie zgadza się z tymi dokumentami, że nie zapoznała się z nimi, wskazała wyłącznie, że nie złożono ich wraz z pozwem, co do zasady zatem nie kwestionowała okoliczności objętych tymi dokumentami, nie kwestionowała również podstawy wyliczenia kwot w spornych fakturach.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w wyroku.

Orzeczenie o odsetkach oparte zostało o przepis art. 481 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. O ile strony nie ustaliły inaczej wierzycielowi należą się odsetki ustawowe. Strony umowy się, że faktury płatne będą 30 dni po wystawieniu..

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie normy art. 98 k.p.c. Powód sprawę wygrał w całości. Powód był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego, którego wynagrodzenie wyniosło 3.600 złotych stosownie do treści § 6 pkt 6 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Do wynagrodzenia pełnomocnika dodać należało opłatę od pełnomocnictwa 17 złotych. Do kosztów doliczono opłatę od pozwu 2.632 złotych, stąd koszty te wyniosły łącznie 6.124 złotych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)